

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน และการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยมีตัวแปรพยากรณ์ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การพักอาศัย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2543 ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสถาบันการศึกษาพยาบาลจำนวน 8 แห่ง และมีจำนวนนักศึกษาพยาบาล 3,806 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกจากประชากรดังกล่าวโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงใน ประคอง วรรณสุด, 2538: 1) โดยใช้ความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 362 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน และแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

ของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน และแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 , .96 , .86 และ .84 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล จำนวนด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer) หาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ด้านชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับและการพักอาศัย จำนวนหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล และประเมินระดับจากค่าเฉลี่ย หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านชั้นปีที่ศึกษา และการพักอาศัย กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การจรณ์ (Contingency coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้ โดยใช้สถิติทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square) หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation) และทดสอบความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test statistic) และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มขึ้นตอน (Stepwise Multiple Regression) และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่คำนวณได้โดยใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F - test statistic) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย (B) ของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test statistic)

สรุปผลการวิจัย

1. การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.31$)
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50$)
3. การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.29$)
4. สภาพแวดล้อมของสถาบันของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$)

5. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา และการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การพักอาศัยหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ดังนี้

6.1 อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน สภาพแวดล้อมของสถาบันทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับ การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .146, .230, .173$ และ $.224$ ตามลำดับ)

7. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มขึ้นตอน ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบันกับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล พบว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม อายุ การพักอาศัยหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และชั้นปีที่ 3 สามารถอธิบายความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 12.9 ($R^2 = .129$) สร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล = $.206$ (สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม) + $.204$ (อายุ) - $.125$ (การพักอาศัยหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล) + $.177$ (การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง) - $.142$ (พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล) - $.188$ (ชั้นปีที่ 3)

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศ จากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน และการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของ นักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิสมัย นพรัตน์ (2543) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่มีการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของตนเอง มีแนวโน้มที่จะลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากความรู้ ประสบการณ์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือเป็นสิ่งที่กำหนดการรับรู้ของมนุษย์ การรับรู้และการเรียนรู้เป็นสิ่งสัมพันธ์ที่ต้องเกิดควบคู่กันไป อาจมีการรับรู้ก่อนแล้วจึงเกิดการเรียนรู้ หรือเพราะมีการเรียนรู้แล้วจึงทำให้การรับรู้่าย เร็วขึ้น และถูกต้อง (จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ, 2516) การจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์ ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ภาคทฤษฎีมีการจัดการเรียนการสอนแยกเป็นแต่ละวัยตามพัฒนาการของชีวิต ได้แก่ วัยก่อนเกิด การพยาบาลครอบครัวและผดุงครรภ์ วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของบริการวิชาชีพพยาบาล คือ การดูแลทั้งคน ทุกเพศ ทุกวัย ตั้งแต่ก่อนเกิดจนกระทั่งวาระสุดท้ายของชีวิต ครอบคลุมทั้งภาวะปกติและภาวะเจ็บป่วย (ทัศนา บุญทอง, สุปราณี อัครเสรี และกรองกาญจน์ สังกาศ, 2542: 44) ซึ่งพัฒนาการวัยรุ่นเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้ถึงพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งนับว่าเป็นการวางพื้นฐานให้นักศึกษาพยาบาล มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมและความต้องการของวัยรุ่นได้ ประกอบกับการที่นักศึกษาพยาบาลกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นเช่นกัน อาจให้ความสนใจในเรื่องพฤติกรรมทางเพศมากเป็นพิเศษ เพื่อสนองความต้องการซึ่งเป็นไปตามแรงขับทางเพศ รวมทั้งมีหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์และการให้คำปรึกษา สอดแทรกในรายวิชาต่างๆ เช่น วิชาการพยาบาลสูติศาสตร์ การพยาบาลผู้ใหญ่ การพยาบาลเด็ก และระบาดวิทยา เป็นต้น จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ได้ ซึ่งจากการศึกษาของ ทัศนา บุญทอง, สุปราณี อัครเสรี และ กรองกาญจน์ สังกาศ (2542) พบว่า พยาบาลวิชาชีพและ

นักศึกษาพยาบาล มีพฤติกรรมการปฏิบัติเพื่อป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในระดับพอใช้ ส่วนภาคปฏิบัติมีการฝึกปฏิบัติงานในคลินิกและชุมชนที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับแพทย์ พยาบาล บุคลากรเจ้าหน้าที่ ผู้รับบริการ ผู้ป่วยและประชาชนทั่วไปทั้งหญิงและชาย อาจช่วยเสริมสร้างนิสัยการวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศที่ดีได้เช่นกัน เพราะการมีประสบการณ์การทำงานกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ย่อมเป็นพื้นฐานการวางตัวที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย ไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียมาสู่ตนเอง ครอบครัวและสังคมได้ และจากการเรียน การสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ค่อนข้างหนักของนักศึกษาพยาบาล จึงทำให้นักศึกษา พยาบาลใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่แต่ในหอพัก สภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษาพยาบาล รวมทั้ง อาจารย์พยาบาล เพื่อนนักศึกษาพยาบาลด้วยกัน อาจช่วยขัดเกลา หล่อหลอมให้นักศึกษาพยาบาล มีการเรียนรู้ในเรื่องการวางตัวในกลุ่มเพื่อนได้อย่างเหมาะสม ทั้งต่อเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อน ต่างเพศ การใช้เวลาของนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่เน้นหนักในเรื่องการเรียนในชั้นเรียนและ การขึ้นฝึกปฏิบัติงานในคลินิก ส่วนการใช้เวลาในวันหยุด นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ในการนอน ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือเรียนและทำรายงาน เป็นต้น (พงศ์ จาดช้าง, 2539: 116) จะเห็นได้ว่า เวลาส่วนใหญ่ของนักศึกษาพยาบาล หุ่นเทให้กับการเรียนของตนเองมากกว่าที่จะให้ความสนใจใน เรื่องการเที่ยวเตร่ นักศึกษาจะให้เวลากับการเที่ยวเตร่เพียงประมาณ 60 นาที ในช่วงวันหยุดของ ตนเอง ดังนั้น นักศึกษาพยาบาลจึงมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยที่ดีได้

นอกจากผลการศึกษาที่ได้จากการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยของการตอบแบบสอบถามแล้ว ยังมีผลการศึกษามีคุณค่าเชิงคุณภาพ ซึ่งได้มาโดยไม่คาดหมาย จากการทำนักศึกษาพยาบาลคน หนึ่งได้เขียนข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นไว้ท้ายแบบสอบถาม ไว้ว่า “อยากให้ประเทศของเรามี การให้บริการข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้อง และมีการจัดรายการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่ไม่ นำเบื้อ เพราะส่วนใหญ่เป็นรายการคุณภาพ แต่เด็กไม่อยากจะดู ผู้ใหญ่ก็ดูแต่ละครนำเน่า ภาพยนตร์ก็มีแต่เรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจนเหลือเกิน เช่น ภาพยนตร์เรื่องแม่เบื้อ นำมาทำ ครอบสองแล้ว แต่ดูให้เป็นหนังสือศิลปะก็ไม่ใช่ นำจะจำกัดอายุ เด็กที่เข้าไปชมภาพยนตร์ด้วย การเรียนวิชาพื้นฐานของการพยาบาลไม่นำให้เรียนทฤษฎีที่นำไปใช้ไม่ได้ นำจะเรียนเกี่ยวกับการ วิเคราะห์สังคมในรูปแบบต่างๆ ให้มากกว่านี้ ที่นำไปใช้ไม่ได้ ไม่ได้หมายความว่าลบหลู่ผู้ที่ ก่อตั้งวิชาชีพ แต่อยากให้เรียนให้จบพร้อมกันทั้งหมด จะได้ต่อเนื่องสามารถนำไปประมวลและ ประยุกต์ใช้ได้ทันที ควรให้ นักศึกษาปี 1 ได้ทำแบบฝึกหัดในการวิเคราะห์โรคที่เกิดจากสิ่งง่าย ๆ อย่างง่ายๆ ก็ได้ เพราะที่เรารู้ยู่นี้รู้สีกว่านักเรียนไม่เห็นคุณค่าของวิชาพื้นฐานของวิชาชีพ ไม่ค่อยเข้าเรียน อาจทำให้ขาดคุณสมบัติการเป็นพยาบาลที่ดี สื่อทางเพศต่างๆ ควรทำให้น่าสนใจ ให้เด็กได้เรียนรู้ไว้ ควรทำเป็นการ์ตูนโดยใช้ลายเส้นที่น่าสนใจ วงการบันเทิงประเทศเรามาก กอบโกยและผู้ที่ทำกิจกรรมในทางนี้มีมากพอหรือเปล่า เท่าที่ดูไม่ค่อยมีบทบาทในสังคมและมี เรือใจในการปฏิบัติงานมากเกินไป การ์ตูนญี่ปุ่นทำให้เกิดการเลียนแบบมากเท่าที่สังเกตดู

โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงที่ชอบเพื่อฝันว่าชีวิตเป็นแบบในการ์ตูน ประเทศเราควรปลูกฝังแนวคิดให้เหมาะสมต่อเรื่องเพศ แม้เศรษฐกิจจะเป็นตัวขวางกั้น แต่เราต้องทำเพราะจะได้ดับคั่นคอกของปัญหาทางเพศ เพื่อสังคมจะได้อยู่อย่างสงบสุข แม้จะยากแค่ไหนก็ตาม สื่อควรเจี๊ยคผลกำไรและเวลากับเรื่องแบบนี้บ้าง ไม่ใช่ปลูกปั่นให้ไขว้เขว เพื่อจะกอบโกยจากประชาชน รัฐบาลเห็นด้วยหรือว่าเรื่องทางเพศเป็นผลกำไรของประเทศ "

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ และการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 โดยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

ชั้นปีที่ศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า ชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สืบสกุล แสงกระจ่าง (2538) พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีผลทำให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ หรรษา เทียนทอง (2535) พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ต่อพฤติกรรมเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับพัฒนาการของคนตามวัย รวมทั้งมีข้อหัวเรื่องโรคเอดส์สอดแทรกอยู่ในรายวิชาต่างๆ นักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปีต้องได้เรียนรู้จึงอาจทำให้ชั้นปีที่ศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

อายุ

ผลการศึกษา พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ หรรษา เทียนทอง (2535) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงของการเป็นโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ จริญญา นิลแพทย์ (2541) พบว่า ช่วงอายุไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเด็กวัยรุ่นในเรื่อง

ความรักและเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า แม้การรับรู้ในเรื่องทั่วไปสามารถเพิ่มขึ้นมากได้ตามวัย แต่การเกิดการรับรู้ที่ดีหรืออย่างถูกต้องนั้นยังขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในบุคคลหรือปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น อารมณ์ ความพร้อม ความสนใจ ความตั้งใจ ค่านิยม วัฒนธรรม เป็นต้น (กันยา สุวรรณแสง อ้างถึงใน ھرรษา เทียนทอง, 2532: 133) ซึ่งสอดคล้องกับ มานพ คณะโค (2541: 109) กล่าวว่า ความแตกต่างของอายุแต่ละประการเดี่ยวอาจบอกไม่ได้ชัดเจนถึงวุฒิภาวะและพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยแตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-21 ปี จำนวนร้อยละ 54.8 รองลงไปมีอายุระหว่าง 22-23 ปี ร้อยละ 26.3 ซึ่งจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงทำให้การรับรู้เรื่องราวต่างๆ มีความใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

ผลการศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาพยาบาลได้รับประจำเดือนอยู่ในช่วง 2,001-4,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.2 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่น่าจะใช้จ่ายได้เพียงพอในแต่ละเดือนเท่านั้น ไม่น่าจะเหลือพอที่จะเอาไปใช้ในกิจกรรมที่เสี่ยงทางเพศ เช่น ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้ง เป็นต้น

การพักอาศัย

ผลการศึกษา พบว่า การพักอาศัย มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิจิตรา แยมกระโทก (2539) กล่าวว่า ถึงแม้ว่าในที่หอพักสำหรับนักศึกษาพยาบาลสามารถจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษาได้มากมายหลายประการ แต่การจัดกิจกรรมในที่พักของนักศึกษาพยาบาลยังเป็นการจัดกิจกรรมปิดในที่พัก ในอนาคตจะมีการพัฒนาไปสู่การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนข้างนอกเข้าไปมีส่วนร่วม หรือออกมาร่วมกับคนภายนอกมากขึ้น เป็นการฝึกให้นักศึกษาพยาบาลรู้จักการสมาคมกับบุคคลต่างสาขาวิชา อาชีพ มากขึ้น แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539) พบว่า ที่พักในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การที่นักศึกษาพยาบาลอยู่แต่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่นักศึกษาพยาบาลหญิงด้วยกัน อาจไม่ช่วยเสริมสร้างการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยได้ เพราะการดำเนินชีวิตประจำวันของนักศึกษาพยาบาลจะพักในหอพักของวิทยาลัยพยาบาลและสามารถกลับไปเยี่ยมบ้านได้ในวันหยุด จึงทำให้การพักผ่อนและการเที่ยวเตร่

ของ นักศึกษาถูกจำกัด เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลส่วนใหญ่ไม่อนุญาตให้นักศึกษาออกนอกวิทยาลัยในวันธรรมดาหลังเลิกเรียน ส่วนการพักผ่อนด้วยการดูรายการโทรทัศน์ในหอพักวิทยาลัยส่วนใหญ่จะจัดให้มีเครื่องรับโทรทัศน์สีไว้ประจำหอพักละ 1 เครื่อง จึงทำให้มีข้อจำกัด เนื่องจากที่นั่งไม่พอ ไม่สามารถเปลี่ยนช่องได้ตามใจชอบของตนเอง เพราะต้องคำนึงนักศึกษาส่วนใหญ่ โดยเฉพาะนักศึกษารุ่นพี่ ดังนั้น นักศึกษาบางส่วนจึงตัดปัญหาโดยการไม่ดูรายการโทรทัศน์ เปลี่ยนไปฟังวิทยุส่วนตัวแทน ส่วนบริการด้านหนังสือพิมพ์ วารสารและนวนิยายในหอพักนั้น พบว่ามีในบางวิทยาลัยเท่านั้น (พยงค์ จาดช้าง, 2539: 34) ดังนั้น การอยู่ในหอพักของสถาบัน การศึกษาพยาบาลจึงมีข้อจำกัดและไม่เปิดกว้างสู่สังคมภายนอกเท่ากับการพักอาศัยอยู่นอกสถาบัน การศึกษาพยาบาล

2.2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยรวม พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วิชาญ รุ่งอุทัย (2533) ที่พบว่า การรับข่าวสารในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่จากการศึกษาของ ปวีณา สายสูง (2541) ที่พบว่า การที่เคยเห็นสิ่งพิมพ์และสื่อกระตุ้นทางเพศมีส่วนที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าการที่ไม่เคยเห็น นั่นคือ วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพสูง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ มีสัดส่วนการดูโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์มากกว่าวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพต่ำ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลทั้งต่อความรู้ ความรู้สึกรู้สึกทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสาร แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่าสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารเพียงอย่างเดียว การที่ผู้รับสารมีทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางใดนั้น ปัจจัยอื่นๆ ก็เข้ามามีบทบาทด้วย คือ ประการแรกรูปแบบสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้รับสารสังกัดอยู่ย่อมมีส่วนในการหล่อหลอมพฤติกรรมและมีผลกระทบต่อการรับข่าวสารของผู้รับสาร ประการที่สอง เพศ อายุ ย่อมมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารเป็นอันมาก และประการสุดท้าย การศึกษาและสถานภาพทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาจะมีส่วนช่วยให้เกิดทักษะในการอ่านและความกระหายในการเพิ่มพูนความรู้ โดยการแสวงหาความรู้ให้กว้างมากขึ้น (จริญญา นิลแพทย์, 2541: 15) ดังนั้น การที่นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยการสอนของอาจารย์พยาบาล หรือจากบุคลากรทางการแพทย์ พยาบาล รวมทั้งจากเพื่อนและบุคคลอื่นก็ได้

2.3 การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง

ผลการศึกษา พบว่า การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $r = .146$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 หมายความว่า นักศึกษาพยาบาลที่เคยได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดา มารดาผู้ปกครองเป็นประจำหรือสม่ำเสมอ จะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่เคยได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองเลย ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันแรกและดีที่สุดในการให้ความรู้เรื่องเพศ ทั้งนี้เพราะเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งหลายภายในบ้านหรือครอบครัวมีความสัมพันธ์ตามสภาพความเป็นจริงของวิถีการดำเนินชีวิต โดยเริ่มมาตั้งแต่เด็กๆ ได้รู้ ได้เห็น ได้ยิน เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันทั้งภายในบ้านและเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นแหล่งประสบการณ์ความรู้เบื้องต้นในเรื่องเพศศึกษาก่อนที่เด็กจะไปโรงเรียน (ปาริชาติ จันทร์จรัส, 2541: 18) ความยึดมั่น ความเชื่อถือ คำบอกเล่า คำแนะนำ คำสั่งสอนที่ได้รับกันต่อๆ มา มีอิทธิพลที่ทำให้การรับรู้ที่บุคคลมีต่อเรื่องราว เหตุการณ์ ภาวะแวดล้อมต่างๆ มีความแตกต่างกัน (จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ, 2516: 167) พิริยา สุภศรี (2537: 65) กล่าวว่า พ่อแม่ที่ขาดการควบคุมหรือควบคุมน้อย มีผลทำให้วัยรุ่นกระทำความผิด เช่น คี้มแอลกอฮอล์ ผลการเรียนต่ำ เป็นต้น ดังนั้น พ่อแม่จะต้องควบคุมกิจกรรมหรือแสดงบทบาทเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกวัยรุ่นให้มากขึ้น มีสัมพันธภาพที่ดี สามารถพูดคุยเกี่ยวกับการคุมกำเนิดได้ เพื่อหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน โดยเฉพาะการใช้ถุงยางอนามัย วัยรุ่นจะต้องได้รับข้อมูลที่ไม่คลุมเครือเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมทางเพศจากพ่อแม่ ซึ่งสอดคล้องกับ พิสมัย นพรัตน์ (2543: 38) กล่าวว่า วัยรุ่นที่มีความผูกพันในครอบครัวที่แน่นแฟ้นและเป็นไปอย่างเหมาะสมจะช่วยลดปัญหาด้านสุขภาพ และปัญหาด้านพฤติกรรมทางเพศได้

2.4 สภาพแวดล้อมของสถาบัน

ผลการศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันโดยรวม สภาพแวดล้อมของสถาบันทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ $r = .230, .173$ และ $.224$ ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 หมายความว่า ถ้าสภาพแวดล้อมมีผลต่อความคิดและความรู้สึกเรื่องเพศมาก นักศึกษาพยาบาลจะมีการรับรู้ พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมาก หรือ ถ้าสภาพแวดล้อมมีผลต่อความคิดและความรู้สึกเรื่องเพศน้อย นักศึกษาพยาบาลจะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน้อย ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การที่คนเราจะมีพฤติกรรมเช่นใด เป็นเพราะอิทธิพลของสภาพแวดล้อมนั้นๆ (Sutherland อ้างถึงใน สุชา จันทร์เอม, 2529) สถาบันการศึกษาก็เป็น

แหล่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญา ความคิด ความเชื่ออันเป็นพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออกมา (ชวรัตน์ เชิดชัย อ้างถึงใน จริยญา นิลแพทย์, 2541: 19-20)

3. การสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาครั้งนี้ เมื่อใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มขั้นตอน ในการพยากรณ์ การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การพักอาศัยหอพักสถาบันการศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล สามารถ อธิบายความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลได้ ซึ่งอธิบาย ความแปรปรวนได้ร้อยละ 12.9 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ได้รับการสนับสนุนบางส่วน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม เป็นตัวแปรตัวแรกที่ถูกเลือกเข้าไป สามารถพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของ นักศึกษาพยาบาล ได้ร้อยละ 5 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง (Beta = .206) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก แสดงว่า ถ้าสภาพแวดล้อมมีผลต่อความคิดและ ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก ก็จะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมาก ทั้งนี้อธิบายว่า หากเราต้องการให้เด็กวัยรุ่นมีทัศนคติที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้อง เหมาะสม จำเป็นต้อง สร้างสังคมแวดล้อมให้ดีขึ้น (จริยญา นิลแพทย์, 2541: 21)

อายุ เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าไปเป็นอันดับ 2 และสามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบาย ความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ที่ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง (Beta = .204) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก แสดงว่า ถ้าอายุมากจะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมาก หรือ ถ้าอายุน้อยจะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน้อย เนื่องจากความใส่ใจมีผลต่อการรับรู้ของ มนุษย์ ทำให้คนเราเกิดการรับรู้ที่ละเอียด แจ่มชัดขึ้น ซึ่งบุคคลที่มีอายุน้อย จะมีความใส่ใจต่อ สิ่งต่างๆ ในระยะสั้นมาก เมื่ออายุมากขึ้นระยะเวลาของความใส่ใจต่อสิ่งต่างๆ จะมีมากขึ้น แต่เป็นแค่ช่วงเวลาหนึ่ง เท่านั้น บุคคลที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นก็คงจะให้ความสนใจกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศมากเป็นพิเศษ ซึ่งเป็นไปตามธรรมชาติของวัยรุ่นที่มีความอยากรู้อยากเห็น ในสิ่งที่แปลกใหม่ ซึ่งจากการศึกษาของ พิสมัย นพรัตน์ (2543: 75) พบว่า วัยรุ่นปัจจุบันมี แนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ พิริยา สุขศิริ (2537: 64) กล่าวว่าการมี

เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นจะเพิ่มมากขึ้นตามอายุ และวัยรุ่นหญิงที่มีอายุมากจะมีการคุมกำเนิดมากกว่าวัยรุ่นหญิงที่มีอายุน้อย ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวน่าจะอธิบายได้ว่า เมื่อนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีสูงขึ้นและมีอายุมากขึ้น ระดับบุคลิกภาพจะเจริญสูงขึ้นตามวัย ประสบการณ์มากขึ้น ความคิดอ่านและการมองปัญหาจะชัดเจนถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น ความคิดและการกระทำจะค่อยๆ ปรับเปลี่ยนไปตามวัย (ทัศนาศา บัญทอง อ้างถึงใน พงศ์ จาดซ้าง, 2539: 4) การที่นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุน้อยมีการรับรู้ พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน้อย อาจเนื่องมาจากชีวิตเพียงผ่านการเป็นวัยรุ่นตอนปลายมา ประสบการณ์เดิมและความรู้เดิม เป็นความรู้ที่ต้องปฏิบัติตามกระแสสังคม ตามเพื่อนเพื่อต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นๆ แต่เมื่อเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาลแล้ว การเรียนการสอนทางการพยาบาลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ได้พบเห็นจากประสบการณ์จริงในผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ที่มีสาเหตุมาจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ได้เปลี่ยนแนวคิดต่อพฤติกรรมทางเพศใหม่ ส่งผลทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุมากขึ้นมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยดีขึ้น

การพักอาศัยหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าไปเป็นอันดับ 3 และสามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.9 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง (Beta = -.125) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ แสดงว่า ผู้ที่อยู่ในหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาลจะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน้อย ส่วนผู้ที่ไม่อยู่หอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาลจะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิชาญ รุ่งอุทัย (2533) พบว่า สถานที่พักอาศัยในปัจจุบันไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ถึงแม้ นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่ภายในหอพักและมีข้อจำกัดในเรื่องการออกสถานที่เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลจะไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกสถานที่ในวันธรรมดาหลังเลิกเรียน จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลไม่มีความเป็นอิสระในการที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศได้ การประพฤติกฎปฏิบัติจึงอยู่ในแนวทางที่สถาบันการศึกษาพยาบาลวางไว้ ซึ่งจากการศึกษาของ พงศ์ จาดซ้าง (2539) พบว่า นักศึกษาพยาบาลจะใช้เวลาในวันหยุดไปเที่ยวเตร่ในเมืองประมาณ 60 นาที ซึ่งสิ่งนี้อาจจะช่วยให้นักศึกษาพยาบาลได้เรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยจากเพื่อน สภาพแวดล้อมรอบตัวที่ตนเองได้รับรู้ จากการสัมผัส พบเห็นมาด้วยตัวเองก็ได้ ประกอบกับการใช้ชีวิตอยู่ภายในหอพัก นักศึกษาพยาบาลก็ใช้เวลาในการคุยกับเพื่อนวัยเดียวกัน อาจจะมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศให้กันและกันฟังได้

การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าไปเป็นอันดับ 4 และสามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง (Beta = .177) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก แสดงว่า ถ้าได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองมาก จะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมาก หรือ ถ้าได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองน้อย จะมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน้อย ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญมีความผูกพันระหว่างบิดามารดาและบุตร เป็นแหล่งอบรมเด็กและวัยรุ่นให้ออกไปเผชิญกับสิ่งแวดล้อมภายนอก และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคม เพื่อให้ดำเนินชีวิตประจำวันไปตามปกติสุข (ปวีณา สายสูง, 2539: 63) ก่อนที่จะเข้าไปสู่สถาบันทางการศึกษาต่อไป ดังนั้น การอบรมสั่งสอน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องให้แก่บุตรตั้งแต่เด็กจนกระทั่งเข้าสู่วัยรุ่น จะช่วยเสริมสร้างค่านิยม ทักษะที่ดีในการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องได้ในอนาคต

พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าไปเป็นอันดับ 5 และสามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง (Beta = -.142) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ แสดงว่า ถ้ามีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล จะทำให้การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยน้อย ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของกนกรัตน์ สุขวัฒน์ (2534) พบว่า โสภณิมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จากสื่อบุคคลมากที่สุด ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษาพยาบาลเมื่อเข้ามาศึกษาในสาขาวิชาชีพการพยาบาล มีโอกาสใกล้ชิดกับเพื่อนนักศึกษาพยาบาลด้วยกันมากทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน รวมทั้งการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ต้องเข้าเรียนร่วมกันเกือบตลอด จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลได้แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และปัญหาต่างๆ คอยให้ความช่วยเหลือและคอยแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้แก่กันและกัน เพราะในช่วงวัยนี้ เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลและมีบทบาทที่สำคัญในการดำเนินชีวิตในวัยเรียน แม้แต่เรื่องพฤติกรรมทางเพศ เพื่อนก็เป็นທີ່ปรึกษาที่ดีที่สุดเช่นกัน และจากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาพยาบาลจะสนทนากับเพื่อนเพศเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด จึงอาจทำให้นักศึกษาพยาบาลรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องจากเพื่อนด้วยกันได้

ชั้นปีที่ 3 เป็นตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าไปเป็นอันดับ 6 และสามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายความแปรปรวนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักและทิศทาง (Beta = -.188) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

น้อย ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 3 มีการเรียนในรายวิชาสถิติศาสตร์ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่อาจส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง และ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากสถานการณ์จริงได้บ้าง แต่การที่นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยในทางลบ อาจเนื่องมาจากที่ต้องปฏิบัติงานแค้นบนคลินิก ไม่โอกาสได้ไปเผชิญกับสังคมภายนอก จึงไม่มีโอกาสได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้พบเห็นไปใช้ในชีวิจริง และเมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ในขั้นต่อไป ค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มขึ้นตอน เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์การรับรู้ พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลยุติลงในชั้นที่ 6

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การพักอาศัยหอพักสถาบัน การศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม การได้รับความรู้เรื่องเพศ จาก ผู้ปกครอง และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล สามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้ พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 12.9 ส่วนที่เหลือร้อยละ 87.1 ไม่สามารถอธิบายได้จากการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากปัจจัยอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การพักอาศัยหอพัก สถาบันการศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม การได้รับความรู้ เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล เป็นปัจจัยที่สามารถ พยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ดังนั้น ควรมีการนำปัจจัยดังกล่าวมาส่งเสริมให้กับนักศึกษาพยาบาลเพื่อให้การรับรู้ พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยมีมากขึ้น โดยมีการจัดดำเนินการดังนี้

1) จัดการเรียนการสอนในหัวข้อเรื่องพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นให้นักศึกษา พยาบาลตามความเหมาะสมของช่วงอายุ เช่น ชั้นปีที่ 1 เรียนเรื่องพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง การปรับตัวทางเพศ ชั้นปีที่ 4 เรียนเรื่องการค้าเงินชีวิตประจำวันในสังคมปัจจุบัน เป็นต้น

2) จัดกิจกรรมต่างๆ ภายในหอพักให้มากขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักศึกษา พยาบาลเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมนอกสถาบันการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษา พยาบาลรู้จักการคบหาสมาคมกับบุคคลต่างสาขาวิชา ต่างอาชีพเพิ่มมากขึ้น

3) สภาพแวดล้อมของสถาบันทางจิตสังคม พบว่า ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษา พยาบาลประพฤติตัวที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศเพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดีต่อ

กันและกัน รวมทั้งควรมีการปรับปรุงกระบวนการพักอาศัยในหอพักให้มีความเป็นระเบียบและสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันเพิ่มมากขึ้น

4) การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครองจากการศึกษา พบว่า ความรู้ด้านการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยด้วยการใช้ถุงยางอนามัยนั้น นักศึกษาพยาบาลได้รับจากบิดามารดา ผู้ปกครอง อยู่ในระดับน้อย ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

5) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล พบว่า นักศึกษาพยาบาลสนทนากับอาจารย์พยาบาล แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ญาติ-พี่น้อง และเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อย ดังนั้น อาจารย์พยาบาลควรจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเรียน รวมทั้งส่งเสริมความใฝ่รู้ การกล้าแสดงออก และพยายามสร้างความไว้วางใจในการเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักศึกษาพยาบาล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลในด้านอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการศึกษาในครั้งนี้

2.2 ควรมีการพิจารณาตัวแปรพยากรณ์ไปใช้ในการศึกษาทดลองหารูปแบบในการพัฒนาและส่งเสริมการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาลต่อไป